

omfatter hele denne Sag med den varmeste Interesse, Hjælpeorganisationernes Bestyrelser. Ud fra disse Betragtninger skal jeg da anbefale Lovforslaget til videre Behandling og til Fremme, men til grundig Forbedring.

Hornstrup: Nærværende Lovforslag, der er fremkommet som Følge af den Revisionsbestemmelse, der findes i den nugældende Lov paa dette Omraade, og som gaar ud paa, at der skal finde en Revision Sted i denne Rigsdagssamling, hviler paa det samme Grundlag som den nugældende Lov, dog er der foretaget enkelte Ændringer, som jeg kort skal omtale. Jeg hilser med Glæde de Bestemmelser, der er foreslaaede i §§ 7 og 9, hvorved Valgperioden forandres fra 3 til 4 Aar, saaledes at den kommer til at falde sammen med Sogneraads- eller Kommunalraadsvalgene. Vi har Valgdage nok i Forvejen, og det vil derfor være meget behageligt mange Steder for det første, at man, naar Valg-listerne fremlægges, kan se baade Valg-listerne til Kommunalbestyrelsesvalgene og Valg-listerne til Hjælpekassevalgene efter paa samme Tid, og at det dernæst ogsaa vil være muligt, navnlig i mange Smaakommuner, at foretage Valg til Kommunalbestyrelsen og til Hjælpekassen paa samme Dag. Det er selvfølgelig en Fordel for Vælgerne.

Ligeledes kan jeg sympatisere med de Bestemmelser, der er foreslaaede i § 4, 2det Stykke, angaaende Begrænsning af Hjælpen. Jeg tror, at Hjælpen mange Steder har været ydet i ubegrænset Tid, og Tanken, der ligger til Grund for Hjælpekasserne, har aldrig været den, at de skulde yde vedvarende Hjælp. Hvorvidt Beløbet nu er sat saadan, at det er tilstrækkeligt og heller ikke er sat for højt, kan der selvfølgelig strides om, jeg vilde nærmest have anset det for mere passende, om der var sat forskellige Beløb for By og for Land. Levefoden er nu en Gang ikke den samme i Byerne og paa Landet. Det koster mere ogsaa for Smaafolk at leve i Byerne end at leve paa Landet. Men det kan der forhandles om i det eventuelle Udvalg.

Der har af de foregaaende Talere bl. a. været talt om § 3, 2det Stykke, der handler om Rejseunderstøttelse. Det forekommer ogsaa mig, at Bestemmelsen der er uheldig. Vedkommende Bestemmelse lyder saaledes: „Rejseunderstøttelse af Hjælpekassen maa ikke ydes, medmindre det forinden er godtgjort, at der er sikret

den paagældende tilstrækkeligt Udkomme paa Ankomststedet.“ Men hvad vil det egentlig sige, at det forinden er godtgjort, at der er sikret den paagældende tilstrækkeligt Udkomme paa Ankomststedet? Det vil vistnok i de 99 af 100 Tilfælde være aldeles umuligt for en Hjælpekasses Bestyrelse at konstatere, hvorvidt der er sikret den paagældende det tilstrækkelige Udkomme. I Tilfælde af, at vedkommendes Rejse kun er meget kort, f. Eks. kun gælder en Nabokommune, har Hjælpekassens Bestyrelse det i sin Magt at undersøge paa Stedet, hvorvidt der er sikret vedkommende tilstrækkeligt Udkomme, men under saadanne Forhold forekommer det mig, at der ikke bør ydes Rejseunderstøttelse. Her tænkes der vist nærmest paa længere Rejser, og naar der skal foretages en saadan, er det Hjælpekassernes Bestyrelse aldeles umuligt at faa godtgjort, hvorvidt der er sikret vedkommende tilstrækkeligt Udkomme. Jeg ved ikke, om disse Rejseunderstøttelser har haft synderlig stor Betydning under den nugældende Lov. Jeg kunde tænke mig, at denne Bestemmelse er kommet ind, fordi disse Understøttelser muligvis er blevet misbrugt et eller andet Sted, men hvis det ikke er Tilfældet, vil jeg foreslaa, at den gaar helt ud. Hvis man skal have en Bestemmelse af den Art, mener jeg, at den blot bør hedde: „Rejseunderstøttelse af Hjælpekassen maa ikke ydes.“ Det andet synes mig at være uretfærdigt, og det paabyrder Hjælpekassernes Bestyrelser en Opgave, det, som sagt, i 99 af 100 Tilfælde vil være dem umuligt at løse.

Til disse faa Bemærkninger kan jeg indskrænke mig, og ligesom de foregaaende Talere skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Moltesen: Denne Rigsdagssamling er indledet under Forfatningsændringens og de sociale Loves Tegn, og det er tydeligt nok, at Interessen for Forfatningsforandringen her i dette Ting er langt større end Interessen for den sociale Lovgivning. Og dog tror jeg, at den sociale Lovgivning vil faa endnu mere indgribende Betydning for vort Folk end den Forfatningsændring, vi nu staar overfor, hvor betydningsfuld den end i og for sig kan være. Vi danske roses jo meget for vor sociale Lovgivning, vi skal være særlig fremmelige paa dette Punkt, og det er vel ogsaa sandt; vi kan lettere overse Forholdene her i Landet, end man kan i de fleste andre Lande, og endnu er vi ikke blevne i den Grad et In-